

faar Kommunerne derimod ikke; de kan ikke komme til Staten og bede om Dækning af deres Underskud ved Driften af Tuberkulosehospitaller. Derfor mener jeg, at det er heldigt, at man faar Takster, hvorefter de kan faa en saa høj Refusion fra Statskassen, at de ikke faar alt for stort et Underskud. Jeg hilser imidlertid med Glæde de Fremskridt, som er sket i Loven, og skal derfor ikke foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, idet disse Fremskridt efter min Mening fuldt ud opvejer de Betænkeligheder, der ellers fra vor Side kunde være overfor Lovforslaget.

Der er adskillige Forandringer, jeg hilser med særlig Glæde, bl. a. ogsaa Bestemmelsen, som den foregaaende ærede Taler nævnede, om, at Rekonvalescent- og Rekreationshjem nu ogsaa vil blive statsanerkendte. Det har været en Mangel ved den tidligere Lov, at dette ikke har været Tilfældet, og det har gjort, at man rundt omkring har holdt sig tilbage fra at oprette saadanne Hjem. Der er enkelte Amter, bl. a. Maribo Amt, hvor man har et saadant Hjem, men det har givet Underskud; og selv om man vel kunde søge om Statstilskud dertil, anser jeg det dog som et stort Held, at der nu igennem Loven gives et saadant Tilskud. Det vil sikkert føre til, at der i forskellige Amter vil blive opført Rekonvalescent- og Rekreationshjem. Det er af stor Betydning, idet de tuberkuløse da kan komme saadanne Steder hen, efter at de har gennemgaaet en Sanatoriekur.

En anden Bestemmelse, jeg ogsaa er glad ved, er Bestemmelsen om, at Tuberkulosestationer ogsaa kan blive statsanerkendte, saaledes at de kan vente at faa Statstilskud, hvad de nu ikke kan faa. Det er jo saaledes, at Nationalforeningens Kredsföreninger selv hidtil har maattet drive Tuberkulosestationer som et betydningsfuldt Led i Kampen mod Tuberkulosen.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet jeg gentager, at de enkelte Betænkeligheder, vi fra vor Side kunde have overfor Enkeltheder i Forslaget, opvejes af de Fremskridt, som Lovforslaget indeholder. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Steincke: Naar man i en Aarrække har været i Ledelsen for en stor Bys Forsørgelsesvæsen, har man jo haft rig Lejlighed til at følge Kampen mod Tuberkulosen og desværre ogsaa haft rig Lejlighed til at konstatere, hvor mange Mangler

Lovgivningen paa dette Omraade hidtil har haft, og hvor lidet konsekvent eller udtømmende denne Lovgivning har været. Jeg skal dog ikke — hvor fristende det end kunde være navnlig for en Forsørgelsespraktiker — lægge Beslag paa det høje Tings Tid til en Redegørelse for Forholdene i den Aarrække, der er gaaet, saa meget mindre som det Lovforslag, vi staaer overfor i Dag — særlig i den Skikkelse, hvori det forelægges for Landstinget —, i saa vidt Omfang har taget Hensyn til den Kritik, der, siden Loven af 15. Maj 1912 traadte i Kraft, stadig har lydt, specielt ogsaa har taget Hensyn til de Punkter, jeg selv gentagende har kritiseret, og hvor Lovforslaget i vidt Omfang har rettet de Mangler, der har været i den nævnte Lov. Med Hensyn til de Ændringer, som er af særlig Betydning, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, særlig fra en Forsørgelsespraktikers Synspunkt, hvilket jo helst skulde være det samme som fra det Synspunkt, de tuberkuløse, den ubemidlede Befolkning, maa anlægge paa dette Lovforslag.

Blandt de Ændringer, jeg kort vil omtale, og som i det store og hele maa betragtes som tilfredsstillende — i alt Fald saa tilfredsstillende, at jeg kan være enig med den ærede foregaaende Taler i, at der neppe vil opnaas noget ved en Udvalgsbehandling —, skal jeg først pege paa Bestemmelsen i § 2 om kirurgisk Tuberkulose, som allerede er blevet nævnt. Det har jo været saaledes hidtil, at man fra Forsørgelsesvæsenets Standpunkt har været meget i Tvivl om, hvorledes man skulde forholde sig med disse Patienter med kirurgisk Tuberkulose. I de senere Aar er man ganske vist fra Administrationens Side kommet ind paa at benytte Finsens Lysinstitut, men det har jo ikke været rigtig praktisk at benytte dette som eneste Anstalt for hele Landet. Jeg hilser derfor med Glæde, at kirurgisk Tuberkulose er taget med op i Kredsen her. Der staaer, at den skal behandles paa Kysthospitaller, og at disse Kysthospitaller skal være beliggende ved eller i Nærheden af Søkysten. Det ser da maaske lidt mærkeligt ud, at Finsens medicinske Lysinstitut skal anerkendes som Kysthospital, da jeg i alt Fald ikke hidtil har betragtet Kvæsthusbroen som særlig egnet til at betegnes som Søkyst i Forhold til Tuberkulosebehandling. Paa den anden Side vil jeg indrømme, at eftersom Finsens Lysinstitut har været det første, hvor man har modtaget Patienter til Behandling for kirur-